

[Mimi Jakobsen.]

man have det for at kunne undervise i blæseinstrumentspil. Baggrunden for projektet er, efter hvad jeg har kunnet få oplyst, at netop blokfløjtespil er kommet til at indtage en meget central placering i seminarieundervisningen, og det er noget nyt. Derfor er det vel ikke særlig urimeligt, at en seminarielærer føler sig foranlediget til at forske på det pågældende område. Jeg kan i øvrigt til hr. Poulsgaards orientering tilføje, at det pågældende projekt i virkelig høj grad har formået at kaste nyt lys over disse problemer, og at det internationalt er blevet meget højt agtet.

Bag spørgsmålet ligger tydeligvis en meget dyb mistillid til forskere som sådan, idet man antager, at de ikke skeler til, hvilke undersøgelser der har relevans i en bestemt sammenhæng, men blot ønsker at rage nogle bevillinger til sig for at få tiden til at gå på en behagelig måde. Det skulle ikke være nødvendigt at kommentere en sådan opfattelse, når man betænker, at fremskridtspartiet offentligt har tilkendegivet, at de ønsker at nedlægge en lang række institutter ved universitetet, tilsyneladende udvalgt efter at de betegnes med ordet filologi, og derved desværre vil komme til at nedlægge både sprogfag og faget dansk, men man kan selvfølgelig vælge at lade sådanne forslag sejle deres egen sø.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg er nødt til at oplyse den sidste taler om, at spørgetiden skal bruges til at stille spørgsmål i, ikke til at polemisere imod spørgeren; det har vi ministeren til.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg vil medgive formanden, at indlægget fra fru Mimi Jakobsen var udmærket og godt kunne have været holdt af ministeren, hvis jeg ville være gået ind i en argumentation om det konkrete projekt.

Ud over det skal jeg alene sige til hr. Poulsgaard, at en socialdemokratisk linje på dette område er at følge den lovgivning, folketinget har vedtaget, og ud over det i øvrigt at overlade det til forskningsrådene at træffe den slags afgørelser. Jeg skal slutte med at udtale glæde over, at hr. Poulsgaard med så stor interesse havde læst beretningerne fra forskningsrådet.

Thorndahl (FP):

Jeg synes, det egentlig er utroligt, at undervisningsministeren som socialdemokrat, som repræsentant for et parti, der jo i mange henseender går ind for en meget voldsom statsstyring, inden for det højeste uddannelses- og forskningsområde giver fuldstændig frit slag. Nu har jeg selv et par år været ansat som videnskabelig medarbejder på en højere læreanstalt, og jeg kan oplyse, at en hel del af det, der dér blev foretaget, er af samme valeur som den, hvad hedder det, organologiske undersøgelser, som spørgeren har refereret til. Jeg synes, det var rimeligt, om undervisningsministeren bekræftede, at der inden for forskningsområdet ikke foretages en samfundsmæssig afvejning mellem udgifter og udbytte.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg konstaterer, at det supplerende spørgsmål ikke havde meget med det stillede spørgsmål at gøre, men var helt generelt vedrørende forskningen, og jeg kan absolut ikke bekræfte det, som hr. Thorndahl ønskede, jeg skulle bekræfte.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Bernhard Baunsgaard (RV) til undervisningsministeren:

»Kan ministeren oplyse, hvor stort antallet af arbejdsløse cand. mag. er i samfundsfag er, og give et skøn over tilgangen i de nærmeste 10 år og skønne over muligheden for disse cand. mag. ers ansættelse i gymnasieskolen?«
(Spm. nr. 157).

Skriftlig begrundelse.

Der er i de seneste år blevet overordentlig mange cand. mag. er færdige fra vore universiteter, og der kommer i de kommende år endnu flere. Så vidt det uden undersøgelse kan skønnes, vil der for visse fag være tale om en katastrofal overproduktion, så kandidater i nogle tilfælde må forudse årelang arbejdsløshed, måske så mange år som 10 år eller flere.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har spurgt undervisningsministeren, om hun kan oplyse, hvor mange cand. mag. er i samfundsfag der er færdige, hvor stor tilgangen